

sin Fordring; men bliver han 1 eller 2 Dage, saa faaer han sine Benge igjen, og paa denne Maade kan Alting blive absurd. Man skulde næsten ikke troe, at det var nødvendigt at gjøre opmærksom derpaa, men denne Side af Sagen er trukket saa stærkt frem, at jeg har troet at burde gjøre det. Det samme ærede Medlem har idag meget strengt gennemgaaet forskellige Paragrapher i Lovudkastet; jeg kan naturligtviis ikke omtale Alt, hvad han har sagt, og Afskilligt var saa besynderligt, at det saa at sige har overvældet mig. Naar Borgerstabet saaledes f. Ex. blev betegnet som en Slags Fornemhed, og at det „vilde være et Indgreb i hele vor nuværende Tilstand“, saa maa jeg spørge de ærede Herrer, om det ikke er et meget større Indgreb i den nuværende Tilstand at affkaffe Borgerstabet, Noget, som den næringsdrivende Borger har været vant til i Aarhundreder. Jeg vil ikke tale om saadanne ligefremme Feiltagelser, som naar det samme ærede Medlem meente, at en Soldat, der var nedsat i 2den Klasse, ikke kunde faae Borgerstabs; det er ikke saadanne Straffe, der har dette tilfølge, det er kun Straf paa Wren eller den borgerlige Infami; dog Saadant skal jeg ikke videre opholde mig ved. Fremdeles har det samme ærede Medlem, saavel som det ærede Medlem, der nu ikke er tilstede, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn 2den Valgfreds (M. Hage), meget strengt omtalt den Bestemmelse, der handler om Borgerstabsgebyr, som de ønske nedfat eller reent affkaffet; og naar disse ærede Medlemmer forfaste Afskillelsen mellem Grosserere og Detailhandlere, maa Consequentsen ligefrem føre dertil. Men dette vilde jeg rigtignok ansee for noget overmaade Beklageligt, og kan forstikke de ærede Herrer om, at, hvis det skulde blive Tilfældet, vilde alle Communalbestyrelser i Landet i den Grad blive os imod, at vi sikkert ikke vilde høste nogen Tak derfor. Det er en Skat, som man engang er vant til, og det er et gammelt Ord, at en gammel Skat er god, men en ny er slet. Resultatet vilde blive, at man maatte forhøie Næringskatten og Skatten paa Formue og Leilighed, det er det gamle Pakafel, man altid trækker frem, men det troer jeg sandelig ogsaa man bliver tjed af. Desuden mene, vi dog

Alle, at man bør gjøre Overgangen saa lidet følelig som mulig; men vil det ikke i høieste Grad være til Skade for de nu bestaaende Interesser saaledes paa engang at aabne Portene, saa at man endog ved at betale nogle Rd., maaskee efter de Herrer's Mening endog for nogle Mark, kunde vinde den Afgang, som de Andre med store Beføstninger have maattet erhverve sig?

Jeg vender mig nu til de ærede Herrer, som have talt i en modsat Retning og som vilde have Duellighedsprøver. Det er egentlig den eneste Indskrænkning, man har foreslaaet, eller rettere sagt det eneste Punkt, hvori man har fundet, at Udcastet har givet for megen Frihed; men det er ogsaa et vigtigt Punkt. Det er især det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), der har været Talsmand for denne Mening, og han har blandt Andet støttet sig paa de Udtalelser, der ere komne fra Haandværkere, Kjøbstadsforeninger m. fl. Jeg troer, at det staaer fast, at Haandværkernes egen Stemme i denne Sag er tvetydig og usikker; thi man kan ikke saaledes være Dommer i sin egen Sag, og jeg for mit Vedkommende kan kun veie de Grunde, de have fremsat, som jeg veier enhver anden Grund, og kan ikke tillæge dem større Betydning. Af det, det ærede Medlem har sagt, skal jeg kun fremdrage nogle ganske enkelte Uttringer, som f. Ex. den, han udtalte forrige Gang, at Mesterne fra selvstændige Arbeidere vilde blive til uselvstændige Dagelere, hvilken Sætning jeg forøvrigt ogsaa har hørt tidligere. Jeg troer dog, at Enhver veed, eller idetmindste kan tænke sig, at Haandværkerne i Frankrig og England ikke ere uselvstændige Arbeidere; men man behøver ikke engang at gaae saalangt, thi der er ogsaa her som bekendt endeel Haandværkere, som ikke gjøre Mesterstykke, f. Ex. Kunstdreierne, Vorfstenbindeerne, Farverne og saadanne flere; her i Kjøbenhavn aflægge de vel en Slags Prøve, men der, som bekendt, er lidet betydende, og udenfor Kjøbenhavn aflægge de slet ingen Prøve. Jeg vil nu bede de ærede Herrer om at sammensligne f. Ex. Blotke og Rokkedreierne, der aflægge Prøve, med Kunstdreierne, der ingen